

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

12. De tonsura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Introduc̄ta ab Orientalibus consuetudo, vt 9
 Presbyteri vxoribus, quas ante duxerant, vti pos-
 si nt extra tēpora veri ministerij sui, neq; rationi,
 neque S. Canonibus consentaneum est, quia vsus
 coniugij non satis conuenit cum altaris ministe-
 rio, bonum enim est, frequenter imò quotidie sa-
 crificium Deo Patri offerri à sacerdotibus, quod
 non satis reuerenter ac congruè ab ijs fit, si conju-
 gis carnali commixtioni seruiant.

Sacerdotes concubinarij suspensi non sunt i- 10
 p̄lo iure nouo, sed canonicè puniendi sunt, si post
 monitionem non abstinuerint.

C A P. XII.

*De Tonsura Clericorum & Sacerdotum
 vñctione.*

Tonsura Clericorum & Monachorum est res 1
 antiquissima à S. Petro Apostolo Originem
 trahens. Eius mysticæ significationes plures af-
 ferri solent, primò propter memoriam Coronæ
 spinæ Christi, & ad irrisiones prompto animo fe-
 rendas; secundo in figuram Regni Ecclesiæ; Ter-
 tiò ad refecanda vitia.

Tonsura Clericorum & Monachorum olim 2
 non nouacula, sed fortifice fieri debebat, neque
 licitum erat illis comam nutrire, sed in omnibus
 consuetudo patriæ seruanda est.

Neglectus tonsuræ & habitus in Clerico secu- 3
 lari non est mortale, si absit contumacia, & con-
 temptus, & non nimius, ac inusitatus neglectus

Eccc 3 fit.

fit. Spectanda est in hoc etiam cuiusq; diœcesis consuetudo.

- 4 Vnctio sacerdotum est accidentalis quædam cæremonia, eaq; antiquissima, quippe cujus mentionem faciunt Dionysius Areopagita, Pacianus, S. Gregorius, Basilius.

C A P. XIII.

De sacris benedictionibus.

- 1 **B**enedictio (imprecatio alicujus boni) duplex est, publica & priuata. Hæc à quouis fidei fieri potest: Illa ab Ecclesiæ sacerdotibus.

NB. Ad majorem seu sanctiorem pertinet alteri benedictionem priuatam impartiri, cum Deus deprecationem peccatoris pro alio suscipiam non ita exaudiat, sicut deprecationem sancti & iusti.

- 2 Semper in Ecclesia viguit consuetudo signandi se figura crucis, ita testatur Tertullianus, Lactantius S. Antonius, Cyrillus, Chrysostomus, Hieronymus: Consuetudinem autem orandi manibus in crucis formam expansis leges apud Eusebium.

- 3 Publicarum benedictionum (quæ sunt ritus quidam, seu formulæ orationum à ministris Ecclesiæ ex eiusdem institutione super personis aut alijs rebus sensibilibus pronounciari solitæ, ad impetrandum hominibus diuinæ gratiæ auxiliium à malo Dæmone liberationem, peccatorum remissionem, & alia DE I dona) effectus non